

ПРЕС КЛИПИНГ

3. децембар 2012.

НАСЛОВИ

Једемо за 285 динара дневно;(стр.2)

Закон: Повреда на раду и ван радног места;(стр.3)

Новосадска индустрија скоро потпуно уништена;(стр.4)

Једемо за 285 динара дневно

Д. М. - М. Н. С.

За статистичку потрошачку корпу која је „тешка“ 61.000 динара потребна једна и по плата. Куповна моћ на низбрдици, храна сада готово за трећину скупља него почетком године

За храну просечно домаћинство издваја 25.640 динара

СИРОМАШТВО у Србији више не може да игнорише ни статистика. Само за храну и рачуне, према најсвежијим подацима, просечној породици потребно је 61.000 динара, а да би се ти трошкови подмирили, неопходна је једна и по просечна плата. По овој рачуници, сваки члан домаћинства за три obroка дневно може да потроши највише 285 динара.

Храну сада у просеку плаћамо готово за трећину више него почетком године, јер нема производа који у међувремену није променио цену. Код неких артикала, као што су уље, шећер, млеко, јогурт, разлике су још и веће.

За храну просечно домаћинство издваја 25.640 динара, а чак трећина од те суме одлази на хлеб, млеко, сир и јаја. Готово исто пара потроши се на месо и прерађевине. За воће и поврће, како тврди статистика, потребно је месечно 3.200 динара, док је за сокове неопходно око 2.000 динара.

Сваки члан породице месечно за храну на располагању има 8.546 динара, односно 285 динара дневно. На оброк, према овој рачуници може да потроши 95 динара. У дневни буџет може да се уклопи пола векне хлеба - 24 динара, пола литре јогурта - 45 динара, 300 грама најјефтинијег меса са костима, које стаје око 120 динара, пола килограма кромпира и толико јабука за које је потребно око 100 динара.

КИЛО МЕСА- ТРИ САТА ДА би купио литар уља грађанин Србије са просечном зарадом мора да ради 36,4 минута, а литар млека га „кошта“ 17 минута рада. Килограм свињског меса вреди просечних 2 часа и 35 минута посла. За килограм лимуна радимо чак 50 минута, кромпир је „тежак“ десет минута, а једно јаје вреди три минута рада.

Друга ставка у трошковима сваке породице су - рачуни. Комуналне услуге - становање, вода, струја, грејање, али и превоз сваког месеца из новчаника „истерују“ око 16.000 динара. Месечни трошкови породица за дуван и алкохолна пића просечно износе чак 3.713 динара, док на хигијену потрошимо 2.736 динара, колико је и просечни „рачун“ за рекреацију и културу. Образовање нас месечно, према статистици, кошта 400 динара.

Куповна моћ грађана и даље је на низбрдици. Рачуница Министарства трговине показује да је корзпа у септембру за 1.460 динара била „тежа“ него у августу, односно 2,43 одсто. Када се упореде породични трошкови исхране и рачуна, септембра ове и прошле године долази се до разлике од око 6.000 динара или нешто више од 10 одсто.

Невоља је међутим у томе што је за многе и просечна плата недостижна, а највећи број грађана Србије ради за 20.000 или 25.000 динара. Због тога је пуна потрошачка корпа, за већину - пусти сан.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.290.html:408690-Zakon-Povreda-na-radu-i-van-radnog-mesta>

Закон: Повреда на раду и ван радног места

Б. Стјеља

Одлука Уставног суда исправила одредбу закона - повреда на раду може бити и ван радног места. Сваке године се на свом радном месту и на путу до њега повреди 25.000 запослених

Повредом на раду поново се сматра и она која је настала на путу од куће до посла. Тако је Уставни суд исправио неправду коју је, пре годину дана, проузроковала спорна одредба Закона о здравственом осигурању.

- Извесно је да се годишње у нашој земљи повреди око 25.000 запослених, али нема евиденције колико се несрећа догоди изван самог процеса рада - каже Вера Божић Трефалт, директорка Управе за безбедност и здравље на раду. - Зато управо радимо на успостављању јединственог регистра и тек тада бисмо, први пут, имали тачан списак свих повреда, а самим тим бисмо могли да знамо у којим је делатностима потребно појачати инспекцијске надзоре, које је прописе потребно осавременити, који су најчешћи узроци и кривци несрећа.

А док се чека успостављање новог софтвера, анализа стања се прави на основу података Инспектората за рад.

- Највише смртних исхода и тешких несрећа било је по градилиштима, али и у индустрији, саобраћају, складиштењу. Само од почетка ове године погинуло је 36 радника, и то углавном у првој смени - објашњава Драгољуб Пеурача, директор Инспектората за рад. - А међу најчешћим узроцима тешких повреда на раду већ су традиционално небезбедан рад на висини и на непрописно монтираним скелам, неношење заштитног шлема и заштитног опасача за рад на висини, ангажовање радника на црно...

САТ ПРЕ И САТ ПОСЛЕУ Управи за безбедност и здравље на раду кажу да је повреда на раду и она сат времена у доласку и сат времена по одласку са посла. Тада инспекција не излази на терен како би утврдила околности, али се у записник уписује да је до несреће дошло у „радно време“.

„Накнаду штете“ запосленима, међутим, плаћају само државни фондови - здравствени и пензијски. Први плаћа боловање од сто одсто уместо 65 одсто колико би „покривали“ у случају класичне повреде, а даје новац и за рехабилитацију. Пензијски фонд пак плаћа накнаду за телесно оштећење, али је она поприлично скромна.

- Висина новчане накнаде за телесно оштећење одређује се, у зависности од утврђеног процента телесног оштећења, од 30 до 100 одсто и о томе одлучује надлежна инвалидска комисија - објашњавају у Сектору за медицинско вештачење Фонда ПИО. - Основица за

сто процентно оштећење је у овом тренутку 6.432 динара и ова накнада се, на пример, добија у случају губитка оба екстремитета, вида, слуха...

У случају да радник пожели додатну одштету, било зато што послодавац није спречио несрећу или због „душевног бола и стреса“ мора да поднесе приватну тужбу против сопственог шефа. То се, међутим, у пракси веома ретко дешава и то не само због страха од губитка посла, већ и што грађанске парнице трају најмање две-три године.

ПРОПИСИ ДОБРИ, АЛИ ЦАБЕ

- Србија има сличне прописе као и земље у окружењу и у ЕУ, али је разлика у томе што се они код нас не поштују - каже Вера Божић Трефалт. - Разлика је и у менталитету, јер наши послодавци превенцију третирају као трошак, док на пример Немци и Словенци на њу гледају као на инвестицију.

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/novosadska-industrija-skoro-potpuno-unistena>

Новосадска индустрија скоро потпуно уништена

У привреди Новог Сада радило је око 30.000 радника у Индустријској зони пре доласка приватног капитала. Сада на тој локацији на прсте једне руке могу да се наброје предузећа, која још привређују. Власничка трансформација је сасвим уништила металски комплекс Новог Сада.

Од металаца у граду ради још „Новкабел“, где је упуслено око шест стотина радника. Пре власничке трансформације у јануару 2009. године у Новосадској индустрији каблова било је упуслено 707 радника, а на пример 2003. године када су у фабрици били штрајкови на платном списку је било око две и по хиљаде радника. Стечај је уведен у „Мотинс“, некадашњи „27. март“, где је пре тога привређивало око 300 радника. Ова фабрика у Новом Саду је била препознатљива по томе што је скоро 90 одсто производње извозила за страна тржишта, а остатак производње, резервне делове за аутомобиле пласирала на овдашње тржиште.

Недавно, стечај је задесио и „Необус“ - произвођача аутобуса и једину фабрику на подручју бивше СФРЈ која је радила аутобусе. Увођењем стечаја без посла је остало око 170 радника „Небуса“.

Две фабрике, такође из области металске индустрије, али са седиштем у граду, на Футошком путу, „Југодент“ и „Југоалат“ не раде. Агенција за приватизацију по трећи пут је огласила продају целокупне имовине „Југодента“ - предузећа стоматолошке и медицинске опреме. Пре тога у предузећу је уведен стечај, па онда, банкрот. За „Југодент“ није била ни оглашавана продаја, већ је тражен стратешки партнер, али за ту делантост није било заинтересованих улагача...

З. Делић Опширније у нашем штампаном издању...